

Forfatter: Udrag fra Skolekammeraterne

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 188.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296365805984/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

nye Rige, og deri skal du være Kronprinds! Drik, Kammerat! lad dem ikke fordunste, de velgjørende Naturaander, som vil aabne dig det lukte Paradiis paany og give dig umaadelig Rigdom og Lykke!»

«Ha! den Rigdom kjender jeg nu – dine Louisd'orer ligge i Rende-stenen – de bleve til Flaskeskaar i mine blodende Fingre.»

«Jammerlige Prosaist!» – udbrød Mathis – «maaler du Ideens Værdi efter dens lumpe materielle Skikkelse i Flaahedens Øine paa fastende Hjerte? – det er den største, den eneste Synd, min Bro'er! – denne Udfalden af den ætheriske Verden. – Du er rig, min Ven! du er den lykkeligste Elsker – du er Konge – du er Keiser – du er Alt hvad du vil – kast kun et Blik herned i Livets Kilde – og du skal see det!» Med disse Ord gjorde han nogle strygende Haandbevægelser over det fyldte Glas og satte det for Valman.

«Bort!» – sagde Valman og vilde med Afsky stode det fra sig; men neppe havde han kastet et Blik i Glasset førend ligesom en umodstaelig Magt krummede hans Fingre derom. – «Jeg seer hende – ja, jeg seer hende!» – udbrød han og vedblev at stirre i Glasset – «det er hendes Blik – hendes Smil – det er hendes Sjæl, der dukker op og strømmer til mine Læber, for at sammenmelte med mit inderste Væsen.» Med umodstaelig Beggerlighed drak han nu Glasset ud til Bunden. Mathis loe og fyldte det paany. De nedsvægede nu begge det ene Glas efter det andet, og snart vare de i samme overstadige Stemning som forrige Dag.

«Det er min Bryllupsdag!» – raabte Valman tilsidst – «Bruden venter – kom, min troe Ven! Du skal see min Lykke! vi skal følges ad i Liv og Død som Fosbrødre!» – Med disse Ord ravede han ud af Døren med Mathis under Armen. Inden de vare heelt ude af Vinhuset, bleve de nu dog fæstholdte af Politiet og, trods alle Indvendinger, førte til Politikamret, som anklagede for Bedrageri med falske Guldmynter, og Mathis tillige for Anvendelse af farlige narcotiske Midler ved hans magiske Aftenforestillinger. Hans Amanuensis, som man ogsaa havde været paa Spor efter, var flygtet.

Efter et foreløbigt Forhør, som dog deres berusede Tilstand gjorde hensigtsløst, bleve de begge indtil videre satte i Varetægts-Fængsel. Næste Dag vare de imidlertid udbrudte af Fængselet og sporløst forsvundne. Paa samme Tid savnedes paa Hospitalet den gamle Gangkone Marthe, der saa fortræffelig havde forstaaet at tilberede Scheletter for de chirurgiske Candidater.